

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Title:

Letter from
Ifversen, Julius
to
Simonsen, David

Sender:

(Bregninge, Svebølle, Denmark)

Recipient: Simonsen, David

(København, Denmark)

Resource type: text

Extent: 4 pp.

Languages: da

1919-03-29

Id: dsa_ifv-jae_0003.tif

Comment: Regarding a condescending remark about the Jews in an article by Ifversen in the paper "Hovedstaden"

Related:

JUL. IFFERSEN
SOGNEPRÆST
BREGNINGE, SVEBØLLE
TELF. ESKEBJERG 18

29 marts 1919.

31/3

Hr. Professor D. Simonsen!

I et Brev af 12 Decbr 1916 indtalte det til mig,
at jeg i en Artikel i Bladet "Hovedstaden" i de Dage
havde gjort mig skyldig i en letsindig og usand-
færdig Udtalelse ved at skrive om dens Folk: "Man
har kaldt det Sjærefolket, men altid med Urette",
idét de paranter den ridske Sætning. De under-
skriver Dens Brev: "F. Spøllund og Glad over et
vare Jøde".

Når jeg ikke drøyer som det, kan dette dels i, at
der var saa meget andet jeg skulde gøre, dels i Brev:
og jeg om, hvorledes eller hvor meget jeg skulde gøre
i Debet med Dem om Sagen - thi jeg turde jo for-
sætte, at De, Hr. Professor, i Nidkjærlighed for dens
Folk ikke ildt lade mig gjenover ubesvaret, og
saa havde jeg maaske atter Ordet, osv; men der var
ogsaa dette, at jeg jo ogsaa ildt være Dem godt og red-
ligt, og dette ildt der bl.a. have Beviset af, som
skulde kunne godkjendes ikke blot af mig og
andre Kristne, men af Dem som Modpart, og i dette

sidste Læs i Vandskejssted, thi et overbæie
in af Most Disciple om Skjedt er en meget vortskelig
Opogave; det var det for Jesus og Apostlene, & det
laust mere for os.

Derud gik Tidw, og Sagen gik - ikke i Glemme,
som de nu er, men ad acta. (Engang imellem tænkte
jy undy paa at besvige dem for et tale umindelig
med dem).

Dette er altom, hvad jy først vilde sige dem,
Her Professor Simonsen, for at de ikke vilblivende
skal mene, at jy idm isere som Kriffen Mand har
stærket Des Brev i Lommen og hvor tiet.

Hint Møde mellem os (dator i 1872 i mit
dovrandt Hjem i Nlaagardsgade 49), som de
omtaler i Brevet, referer ikke ganske korrekt; thi
vel maatte jy skynde, at de omtalte Opriater i "Kirkens"
Klasse (om de russiske Jøder) havde jy i god Forfaet
af anden Mand, men ikke, at jy havde gjort mig
skyldig i noget for min Side usandfærdigt. Der
var forresten meget andet, som is du dog taalte om,
& som du vistnok vil kunne minde; jy hiesker meget
lydligt Brevet og des Indholdet. De var saa
uvelig et Par Dage efter, efter Følge, at forere mig
Des Des. 1's + 11 (franske Udg.). Dette har jy
vist aldrig for sagt dem Tale for

Men in altsaa: Jy kan ikke skjunde det
tilvættelighed i Sagnet "Spekulation; ikke altid
med Lykke". Udtrykket synes mig bestemt valgt
med Mandshoed, og det var brøgt, ikke for at
haare et Fæle, der, delvis under et høyt sociale &
timelig Fremgang, maatte rige sig Kristens seelder, som
en vildledt og sin Opdragelse ganske misforstaaende
Kristenhed bringe det til det - Jy har aldrig gjort mig
af med et haare deraf Fæle - men det var brøgt
nærmest for som et Karakteristikum for en vis Lid
af Følsets, lade mig kalde det, Sans; hvilket
ogsaa maatte fornyes af Mikkelius deraf Kaldet.
Der vil i horende finde den samme Vantse
udtrykt for i Ordet "Scheudig".

Jy vil gerne dte note til Forklaring af dette
Punkt, som Jy har bestemt mig for at indtale mig
om med retteligt Sæd.

Jy efter dem for den Understift, ikke
alene for Personligheder der, men for Eksempels Skyld.

Og naar Jy vil tillade mig at lade dem
om at lere horende, som kin v et udbelt
Udtryk for, hvad Jy gennem Lærene in og
da både mundtligt og skriftligt har fremført
som mit Forhold til deraf Fæle, v dt, forde

Jeg tror, at De ved at gøre det vil for et
andet Syn på mig i denne Sag, og fordi jeg
i det hele finder det rimeligt at tilsende Dem det.

Förörigt fortalte min afdøde Moder os Børn,
at en af mine Stammemødre (som Faders Søsters
Lid) nemlig var — en Jødinde. Jeg kjender min
Faders Søstergjennem c: 250 Aar indtoges
paa et enkelt Sted, hvor der er en Lekene, som
jeg hidtil ikke har kjendt for udfyldt (c: 130
Aar tilbage). Jeg tror ikke iveren paa dette
«Sags» Rigtighed, men der er et og andet
i Sagen, der indtil videre alligevel har vakt
min Opsomstksomhed for Spørgsmaalet.

Medtag nu denne lange Epistole
og hils alle med Venlighed
og Velvilje.

Deres erbarre

J. A. Petersen.

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk